

ods. 1 a § 23 ods. 2 zák. č. 273/1994 Z.z. zmenil podľa ustanovenia § 59 ods. 2 zák. č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok) v znení neskorších predpisov (ďalej len správny poriadok) takto:

- dlžné poistné na zdravotné poistenie za obdobie od 24.02.1996 do 29.02.1996, od 01.03.2001 do 30.06.2001 v sume 38,13 eur sa mení na sumu 13,94 eur za obdobie od 01.03.2001 do 30.03.2001,
- poplatok z omeškania vo výške 0,1 % za obdobie od 02/1995 do 04/2003 v sume 1,02 € sa ruší,
- poplatok z omeškania vo výške 0,2 % z dlžnej sumy poistného na zdravotné poistenie za obdobie od 24.02.1996 do 29.02.1996, od 01.03.2001 do 30.06.2001 v sume 77,17 eur sa mení na sumu 27,67 eur za obdobie od 01.03.2001 do 30.04.2001 a od 01.06.2001 do 30.06.2001,
- trovy konania súvisiace s vydaním platobného výmeru sa menia zo sumy 2,72 eur na sumu 0,00 eur.

3. V odôvodnení rozsudku krajský súd uviedol, že žalobca sa domáhal preskúmania zákonnosti napadnutého rozhodnutia a žiadal, aby súd zrušil uvedené rozhodnutie a vec vrátil žalovanému na ďalšie konanie.

4. Ohľadne obsahu žaloby správny súd uviedol nasledovné :

„ 9/ Žalobca uviedol, že v mesiaci január 2010 na základe dohody o pracovnej činnosti podľa ustanovenia § 236 ZP vykonával práce pre zamestnávateľa advokáta Mgr. O. J.. Od 01.03.2001 začal na základe dohody o pracovnej činnosti vykonávať aj práce pre zamestnávateľa Slovenské národné stredisko pre ľudské práva. K tomuto obdobiu bol zároveň študentom dennej formy štúdia na vysokej škole. V mesiaci apríl 2001 mu bola vyplatená odmena od zamestnávateľa Mgr. J. vo výške 3.000,- Sk pred zdanením za mesiac marec 2001 a odmena od zamestnávateľa Slovenské národné stredisko pre ľudské práva vo výške 2.000,- Sk pred zdanením za mesiac marec 2001, spolu teda 5.000,- Sk pred zdanením. Žalobca 01.04.2001 Všeobecnej zdravotnej poisťovne na predpísanom tlačive oznámil, že jeho príjem v mesiaci apríl presiahol sumu 3.000,- Sk, v dôsledku čoho v zmysle § 10 ods. 6 pís. a/ zákona č. 273/1994 Z.z. zanikla povinnosť štátu platiť za neho poistné na zdravotné poistenie. Žalovaný mu rozhodnutím zo dňa 07.10.2015, č. DK 91/000001/2009/R uložil povinnosť zaplatiť dlžné poistné za mesiac marec 2001 vo výške 13,94 eur spolu s poplatkom z omeškania vo výške 0,2 % za obdobie od 01.03.2001 do 30.04.2001 a od 01.06.2001 do 30.06.2001 v sume 27,63 eur. Žalobca poukázal na ustanovenie § 10 ods. 6 písm. a/, § 11 ods. 4, § 18 ods. 2 zákona č. 273/1994 Z.z. a na ustanovenie § 239 a/, § 119 ods. 1 zákona č. 65/1965 Zb. a § 41 ods. 1 zákona 366/1999 Z.z.

10/ V mesiaci marec 2001 na základe 2 dohôd o pracovnej činnosti začal vykonávať prácu a očakával príjem 5.000,- Sk, ktorý mu mal byť vyplatený v nasledujúci mesiac. Podľa ustanovenia § 10 ods. 6 písm. a/ zákona č. 273/1994 Z.z. zanikala povinnosť štátu platiť za neho poistné dosiahnutím príjmu prevyšujúcim 3.000,- Sk. Povinnosť štátu platiť za neho poistné, teda nezaniká uzavretím dohody o pracovnej činnosti, ale až reálnym dosiahnutím príjmu prevyšujúceho sumu 3.000,- Sk. Napriek uzavretým dohodám žalobca napr. v dôsledku práceneschopnosti mohol mať príjem nižší ako 3.000,- Sk, prípadne aj nulový príjem. Výplatené odmeny sa v zmysle vtedy účinného zákona č. 366/1999 Z.z. stali jeho príjmom až ich vyplatením, nie vznikom nároku na ich výplatu (§ 41 ods. 1 zákona č. 366/1999 Z.z.). Ak by povinnosť platiť poistné vznikala už uzavretím dohody o pracovnej činnosti, musel by žalobca si plniť oznamovaciu povinnosť do 8 dní od uzavretia dohody napriek tomu, že nedosiahol ešte žiaden príjem, a ani mu na žiaden príjem nevznikol nárok. Skutočnú výšku príjmu sa žalobca dozvedel až v posledný deň mesiaca marec 2001, takže až vtedy zanikla povinnosť štátu za neho platiť poistné. Poistné bol teda povinný zaplatiť, podľa jeho názoru, až za mesiac apríl 2001, v ktorom dosiahol príjem 5.000,- Sk a poistné bolo splatné 08.05.2001.

11/ Žalobca poukazuje na ustanovenie § 23 ods. 1, 2, 4 zákona č. 273/1994 Z.z. a uviedol, že žalovaný mu vymeral poplatok z omeškania v sadzbe 0,2 %. Predovšetkým je vadným i nezrozumiteľným výrok rozhodnutia v dotknutej časti, pretože z neho nie je zrejmé, či sadzba 0,2 % je denná alebo ročná. Nesprávne je tiež vymedzené obdobie omeškania, keď jedno omeškanie malo byť za obdobie od 01.03.2001 do 30.04.2001 a za druhé obdobie od 01.06.2001 do 30.06.2001. V odôvodnení rozhodnutia sa však uvádza, že prvé obdobie omeškania je od 08.04.2001 do 15.12.2003 a druhé od 08.05.2001 do 18.05.2001, čo je v príkrom rozpore s výrokom rozhodnutia. Nesprávne bola použitá aj sadzba 0,2 %,

pretože povinnosť úhrady platieb z 15.12.2003, 18.05.2011 a 10.07.2001 mu nebola uložená rozhodnutím poisťovne, ale boli zaplatené bez ich uloženia tak, že sa na neho vzťahuje sadzba poplatku 0,1 % denne (§ 23 ods. 1 zákona č. 273/1994 Z.z.) a nie sadzba 0,2 % denne a § 23 ods. 2 zákona č. 273/1994 Z.z.). Neobstojí argumentácia poisťovne, že nižšia sadzba platí iba v prípade, ak platiteľ dobrovoľne zaplatí aj poplatok z omeškania. Text ust. § 23 zákona č. 273/1994 Z.z. je jednoznačný, keď vždy hovorí iba o zistení neuhradenia poistného a v ods. 2 výslovne uvádza zistenie skutočností podľa ods. 1: „Ak poisťovňa zistí nedostatky uvedené v ods. 1...“ Odsek 1 uvádza zisťované skutočnosti: „Ak platiteľ poistného zistil, že poistné nebolo uhradené včas.“. Neobstojí ani tvrdenie žalovaného, že iba poplatok podľa ods. 2 môže poisťovňa uložiť platobným výmerom, a poplatok podľa ods. 1 nie, z čoho by malo vyplývať, že poplatok podľa ods. 1 (0,1 % denne) sa použili vtedy ak platiteľ zaplatil iniciatívne aj poplatok z omeškania. Oprávnenie poisťovne uložiť poplatok z omeškania totiž vyplýva z ods. 4, kde sa hovorí všeobecne o poplatku z omeškania bez ohľadu na sadzbu.

12/ Žalobca poukázal na ust. § 18 ods. 4 a § 66 ods. 3 zákona č. 273/1994 Z.z. a preto poplatok z omeškania za platbu poistného splatnú dňa 08.07.2001 (podľa žalovaného za obdobie jún 2001) mu bol uložený neoprávnené. Deň 08.07.2001 pripadol na nedeľu, najbližší pracovný deň bol pondelok 09.07.2001 a platba bola prijatá 10.07.2001, takže musela byť zadaná najneskôr dňa 09.07.2001. Poistné splatné 08.07.2001 žalobca v zmysle § 18 ods. 4 a § 66 ods. 3 zákona č. 273/1994 Z.z., teda zaplatil včas.“

5. Správny súd v odôvodnení rozsudku uviedol, že medzi účastníkmi zostala spornou otázkou zaplatenia poistného za obdobie 01.03.2001 do 31.03.2001 vo výške 13,94 eur a vyúčtovaný poplatok z omeškania vo výške 0,2 % za obdobie 01.03.2001 do 30.04.2001 a za obdobie 01.06.2001 do 30.06.2001 vo výške 27,67 eur.

6. Krajský súd sa s námietkou žalobcu uvedenou v bode 12 tohto rozhodnutia nestotožnil, ale sa stotožnil s názorom žalovaného, ktorý poukázal na ust. § 18 ods. 4 písm. a/ zákona č. 273/1994 Z.z., že fikciu včas zaplateného poistného podmieňuje zákon v rovnakom ustanovení uskutočnením prevodného príkazu pred dňom splatnosti poistného. Preto úhrada poistného dňa 10.07.2001 bola po lehote splatnosti.

7. S námietkou žalobcu uvedenou v bode 10 tohto rozhodnutia sa súd nestotožnil, pretože v období marec až jún 2001 bol študentom Právnickej fakulty UK v Bratislave (od 20.09.1996 do 27.02.2003) a zároveň vykonával prácu na základe dohody o vykonaní práce uzavretej so Slovenským národným strediskom pre ľudské práva a jeho hrubý mesačný príjem bol 2.000,- Sk. Súčasne v tom istom období na základe dohody o pracovnej činnosti, uzavretej s advokátom JUDr. O. J., dosahoval jeho hrubý príjem mesačne 3.000,- Sk v mesiacoch marec a apríl 2001 a po 1.500,- Sk v mesiacoch máj a jún 2001 Sk, teda v spornom mesiaci marec 2001 dosiahol je hrubý mesačný príjem 5.000,- Sk (165,96 eur). Žalobca v zmysle zákona č. 273/1994 Z.z. bol vedený v zdravotnej poisťovni ako osoba podľa § 10 ods. 2 zákona č. 273/1994 Z.z. a mal povinnosť platiť poistné vo výške 14% podľa § 12 ods. 7 zákona č. 273/1994 Z.z. Podľa § 15 ods. 1 písm. e/ zákona č. 273/1994 Z.z., pretože v marci 2001 presiahol úhrnný príjem žalobcu 3.000,- Sk, v mesiaci marec 2001 trvala účasť žalobcu na zdravotnom poistení, preto žalobcovi vznikla dňom 01.03.2001 povinnosť platiť poistné, pretože podľa § 17 ods. 1 zákona č. 273/1994 Z.z., poistné sa platí v slovenských korunách na účet príslušnej poisťovne za každý kalendárny mesiac. Podľa § 18 ods. 2 zákona č. 273/1994 Z.z., je žalobca osobou podľa § 10 ods. 2 tohto zákona, poistné je splatné do ôsmeho dňa po uplynutí tohto mesiaca (v prípade žalobcu marec 2001). S poukazom na uvedené ustanovenia zákona č. 273/1994 Z.z., bol žalobca povinný platiť poistné za mesiac marec k 08.04.2001.

8. S námietkou žalobcu uvedenou v bode 11 tohto rozhodnutia sa súd stotožnil, pretože odôvodnenie poplatku z omeškania uvedené v tabuľke č. 3 napadnutého rozhodnutia sa nezhoduje s výrokom napadnutého rozhodnutia.

9. Vzhľadom na uvedené krajský súd po preskúmaní rozhodnutia žalovaného dospel k záveru, že žaloba

je dôvodná, najmä pre nesúlad poplatku z omeškania „Výpočet poplatku z omeškania tabuľka č. 3 (strana 8/10)“ s výrokom napadnutého rozhodnutia, a preto súd zrušil rozhodnutie žalovaného podľa § 191 ods. 1 písm. d/ a § 191 ods. 2 SSP a vec mu vrátil na ďalšie konanie. V ďalšom konaní žalovaný opätovne rozhodne o poplatku z omeškania z dlžnej sumy poistného na zdravotné poistenie podľa § 23 zákona č. 273/1994 Z.z., pretože v tejto časti napadnuté rozhodnutie žalovaného je nepreskúmateľné pre nezrozumiteľnosť.

10. O náhrade trov konania súd rozhodol podľa § 167 SSP tak, že úspešnému žalobcovi nepriznal právo na náhradu trov konania voči žalovanému, pretože si ich neuplatnil.

II.

Kasačná sťažnosť

11. Proti tomuto rozsudku podal žalobca v zákonnej lehote kasačnú sťažnosť, v ktorej uviedol, že v žalobe okrem iného namietal, že :

1. príjem presahujúci určenú hranicu 3.000,- Sk dosiahol za mesiac marec 2001, nie v mesiaci marci 2001, pričom podľa ust. § 10 ods. 6 písm. a/ zákona č. 273/1994 Z.z. zanikla povinnosť štátu platiť za neho poistné až dosiahnutím príjmu prevyšujúceho 3.000,- Sk (bod 10 rozsudku),
2. žalovaný nesprávne použil sadzbu poplatku z omeškania 0,2 %, pretože povinnosť úhrady platieb z 15.12.2003, 18.5.2001 a 10.7.2001 mu nebola uložená rozhodnutím poisťovne, ale boli zaplatené bez ich uloženia, takže sa na neho vzťahuje sadzba poplatku 0,1 % denne (§ 23 ods. 1 zákona č. 273/1994 Z.z.) a nie sadzba 0,2 % denne (§ 23 ods. 2 zákona č. 273/1994 Z. z.) (bod 11 rozsudku),
3. poplatok z omeškania za platbu poistného splatnú dňa 08.07.2001 (podľa žalovaného za obdobie jún 2001) mu bol uložený neoprávnene, pretože splatnosť poistného pripadla na nedeľu 8.7.2001, najbližší pracovný deň bol pondelok 9.7.2001 a platba bola prijatá 10.7.2001, takže vzhľadom na vtedajšiu, a nezriedka ešte aj súčasnú dobu realizácie medzibankových prevodov, musela byť platba vykonaná na základe prevodného príkazu so zadaným dňom realizácie platby najneskôr 9.7.2001. Poistné splatné 8.7.2001 v zmysle ust. § 18 ods. 4 a § 66 ods. 3 zákona č. 273/1994 Z. z. teda zaplatil včas. (bod 12 rozsudku).

12. Žalobca uviedol, že v mesiaci marec 2001 začal vykonávať práce na základe dvoch dohôd o pracovnej činnosti, na základe ktorých očakával príjem 5.000,- Sk, ktorý mu mal byť a aj bol vyplatený v nasledujúcom mesiaci. Poukázal na ust. § 10 ods. 6 písm. a) zákona č. 273/1994 Z.z., podľa ktorého zanikla povinnosť štátu platiť za neho poistné dosiahnutím príjmu prevyšujúceho 3.000,- Sk. Z uvedeného vyplýva, že povinnosť štátu platiť za neho poistné nezaniká uzatvorením dohody o pracovnej činnosti, ale až reálnym dosiahnutím príjmu prevyšujúceho sumu 3.000,- Sk. Napriek uzatvoreným dohodám totiž napríklad v dôsledku práceneschopnosti mohol mať príjem nižší ako 3.000,- Sk, prípadne aj nulový príjem. Vyplatené odmeny sa v zmysle vtedy účinného zákona č. 366/1999 Z. z. o daniach z príjmov stali jeho príjmom až ich vyplatením, nie vznikom nároku na ich výplatu (ust. § 41 ods. 1 zák. č. 366/1999 Z. z.). Nárok na príjem z dohôd vzniká až odpracovaním príslušného počtu dní, spravidla teda uplynutím posledného dňa mesiaca a príjem sa dosahuje až jeho vyplatením.

13. Žalobca zdôraznil, že ak by povinnosť platiť poistné vznikala už uzatvorením dohody o pracovnej činnosti, musel by si splniť oznamovaciu povinnosť do 8 dní od uzatvorenia dohody (ust. § 11 ods. 5 zák. č. 273/1994 Z. z.), napriek tomu, že nedosiahol ešte žiaden príjem, a ani mu na žiaden príjem nevznikol nárok. Skutočnú výšku príjmu sa dozvedel až v posledný deň mesiaca marec 2001, takže až vtedy zanikla povinnosť štátu platiť za neho poistné. Príjem dosiahol až vyplatením odmeny v mesiaci apríl 2001. Jeho príjem teda presiahol 3.000,- Sk až v mesiaci apríl 2001, za mesiac marec 2001, preto nebol povinný platiť poistné, ktoré mu žalovaný uložil zaplatiť vo výške 13,94 €. Poistné bol povinný zaplatiť až za mesiac apríl 2001, v ktorom dosiahol príjem 5.000,- Sk a poistné bolo splatné 8.5.2001. Žalobca poukázal na skutočnosť, že na túto jeho argumentáciu súd nereagoval, iba zopakoval argumenty uvádzané žalovaným (bod 40 rozsudku). Súd najmä nevysvetlil, ako mu mohla vzniknúť povinnosť

platiť poisťné v čase, kedy ešte žiaden príjem nedosiahol a ani neodpracoval príslušný počet dní. Podľa súdu mu mala táto povinnosť vzniknúť 1.3.2001, v tento deň však ešte len uzatvoril dohodu o pracovnej činnosti. Až posledný deň mesiaca vedel, na aký príjem mu vznikol nárok.

14. Uviedol tiež, že neobstoí argumentácia, že nižšia sadzba platí iba v prípade, ak platiteľ dobrovoľne zaplatí aj poplatok z omeškania. Text ust. § 23 zákona č. 273/1994 Z. z. je jednoznačný, keď vždy hovorí iba o zistení neuhradenia poisťného a v odseku 2 výslovne uvádza zistenie skutočností podľa odseku 1: „Ak poisťovňa zistí nedostatky uvedené v odseku 1...“ Odsek 1 uvádza zisťované skutočnosti: „Ak platiteľ poisťného zistil, že poisťné nebolo uhradené včas...“. Neobstoí ani názor, že iba poplatok podľa ods. 2 môže poisťovňa uložiť platobným výmerom, a poplatok podľa odseku 1 nie, z čoho by malo vyplývať, že poplatok podľa ods. 1 (0,1 % denne) sa použije iba vtedy, ak platiteľ zaplatil iniciatívne aj poplatok z omeškania. Oprávnenie poisťovne uložiť poplatok z omeškania totiž vyplýva z odseku 4, kde sa hovorí všeobecne o poplatku z omeškania bez ohľadu na sadzbu. Na túto žalobnú námietku súd v rozsudku vôbec nereagoval, iba formálne odcitoval zákon.

15. Žalobca ďalej namietal, že poplatok z omeškania za platbu poisťného splatnú dňa 08.07.2001 (podľa žalovaného za obdobie jún 2001) mu bol uložený neoprávnené. Deň 8.7.2001 pripadol na nedeľu, najbližší pracovný deň bol pondelok 9.7.2001 a platba bola prijatá 10.7.2001 takže musela byť zadaná najneskôr dňa 9.7.2001. Poisťné splatné 8.7.2001 v zmysle ust. § 18 ods. 4 a § 66 ods. 3 zákona č. 273/1994 Z. z. teda zaplatil včas.

16. Pokiaľ súd poukázal na slová z ust. § 18 ods. 4 písm. a/ zákona č. 273/1994 Z.z. „ktorý dal pred dňom splatnosti poisťného“, naznačujúc, že príkaz nedal pred dňom splatnosti, podľa názoru žalobcu nemá takýto skutkový záver súdu oporu v dokazovaní vykonanom v správnom konaní. Žalovaný nezisťoval, kedy žalobca zadal príkaz a dokazovanie nevykonával ani súd. Súd si bol dôkaznej núdze vedomý, preto v bode 37 rozsudku iba zvýraznil citované slová, čím nahradil riadne odôvodnenie, t.j. vyslovenie vlastného právneho názoru aplikovaného na riadne zistené skutkové okolnosti.

17. Žalobca uviedol, že odôvodnenie napadnutého rozsudku je veľmi povrchné, na jeho argumenty relevantne nereaguje, ale obmedzuje sa iba na odcitovanie zákonov. Súd svoje rozhodnutie tiež založil na nesprávnom právnom názore.

18. Na základe uvedeného žiadal, aby kasačný súd zmenil rozsudok súdu prvého stupňa tak, že rozhodnutie žalovaného zo dňa 07.10.2015, č. DK 91/000001/2009/R, č.k. 8018/2015/912, č. z. 111745/2015 zruší.

19. Žalovaný sa ku kasačnej sťažnosti nevyjadri

III.

Posúdenie veci kasačným súdom

20. Dňom 1. júla 2016 nadobudol účinnosť zákon č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok. V zmysle § 491 ods. 1 SSP, ak nie je ďalej ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté podľa piatej časti Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „OSP“) pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti. V danom prípade tak bolo potrebné v konaní postupovať podľa ustanovení nového procesného predpisu.

21. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej aj ako „kasačný súd“ alebo „najvyšší súd“) konajúci ako súd kasačný v zmysle § 438 ods. 2 SSP preskúmal napadnutý rozsudok ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo v medziach dôvodov podanej kasačnej sťažnosti (§ 440 SSP), kasačnú sťažnosť prejednal bez nariadenia pojednávania (§ 455 SSP), keď deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne 5 dní vopred na úradnej tabuli a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky

www.nsud.sk (§ 137 ods. 2 a 4 SSP).

22. Podľa § 2 ods. 1 a 2 SSP, v správnom súdnictve poskytuje správny súd ochranu právam alebo právom chráneným záujmom fyzickej osoby a právnickej osoby v oblasti verejnej správy a rozhoduje v ďalších veciach ustanovených týmto zákonom. Každý, kto tvrdí, že jeho práva alebo právom chránené záujmy boli porušené alebo priamo dotknuté rozhodnutím orgánu verejnej správy, opatrením orgánu verejnej správy, nečinnosťou orgánu verejnej správy alebo iným zásahom orgánu verejnej správy, sa môže za podmienok ustanovených týmto zákonom domáhať ochrany na správnom súde.

23. Podľa § 454 SSP, na rozhodnutie kasačného súdu je rozhodujúci stav v čase právoplatnosti napadnutého rozhodnutia krajského súdu.

24. Podľa § 440 ods. 1 písm. f/ a g/ SSP kasačnú sťažnosť možno odôvodniť len tým, že nesprávnym procesným postupom znemožnil účastníkovi konania, aby uskutočnil jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces a rozhodol na základe nesprávneho právneho posúdenia veci.

25. Podľa § 462 ods. 1 SSP, ak kasačný súd po preskúmaní zistí dôvodnosť kasačnej sťažnosti, rozhodne o zrušení napadnutého rozhodnutia a podľa povahy vráti vec krajskému súdu na ďalšie konanie alebo konanie zastaví, prípadne vec postúpi orgánu, do ktorého pôsobnosti patrí.

26. Kasačný súd vyhodnotil rozsah a dôvody kasačnej sťažnosti vo vzťahu k napadnutému rozsudku krajského súdu po tom, ako sa oboznámil s obsahom súdneho a k nemu pripojeného administratívneho spisu a dospel k záveru, že kasačná sťažnosť žalobcu je dôvodná.

27. Podľa § 139 ods. 2 SSP v odôvodnení rozsudku uvedie správny súd stručný priebeh administratívneho konania, stručné zhrnutie napadnutého rozhodnutia, podstatné zhrnutie argumentov žalobcu a vyjadrenia žalovaného, prípadne ďalších účastníkov, osôb zúčastnených na konaní a zainteresovanej verejnosti, posúdenie podstatných skutkových tvrdení a právnych argumentov, prípadne odkáže na ustálenú rozhodovaciu prax. Ak správny súd zruší rozhodnutie orgánu verejnej správy a vráti mu vec na ďalšie konanie, je povinný v odôvodnení rozsudku uviesť aj to, ako má orgán verejnej správy vo veci ďalej postupovať. Správny súd dbá, aby odôvodnenie rozsudku bolo presvedčivé.

28. Z podkladov súdneho spisu je zrejmé, že žalobca sa žalobou v predmetnej veci domáhal zrušenia rozhodnutia žalovaného, ktorým zmenil platobný výmer č. 2504-1/2003 zo dňa 9. januára 2004 vydaný zdravotnou poisťovňou tak, že :

„ - dlžné poistné za zdravotné poistenie za obdobie od 24.02.1996 do 29.02.1996, od 01.03.2001 do 30.06.2001 v sume 38,13 eur sa mení na sumu 13,94 eur za obdobie od 01.03.2001 do 30.03.2001,
- poplatok z omeškania vo výške 0,1 % za obdobie od 02/1995 do 04/2003 v sume 1,02 € sa ruší,
- poplatok z omeškania vo výške 0,2 % z dlžnej sumy poistného na zdravotné poistenie za obdobie od 24.02.1996 do 29.02.1996, od 01.03.2001 do 30.06.2001 v sume 77,17 eur sa mení na sumu 27,67 eur za obdobie od 01.03.2001 do 30.04.2001 a od 01.06.2001 do 30.06.2001,
- trovy konania súvisiace s vydaním platobného výmeru sa menia zo sumy 2,72 eur na sumu 0,00 eur“.

29. Žalobca v podanej žalobe argumentoval tým, že poistné bol povinný zaplatiť až za mesiac apríl 2001, ktoré bolo splatné dňa 8. mája 2001. Ďalej namietal, že žalovaný mu vymeral poplatok z omeškania v sadzbe 0,2 %, pričom nie je zrejmé, či sadzba 0,2 % je denná alebo ročná, nesprávne je tiež vymedzené obdobie omeškania. Poplatok z omeškania za platbu poistného splatnú dňa 8. júla 2001 mu bol uložený neoprávnené, nakoľko deň 8. júla 2001 pripadol na nedeľu, najbližší pracovný deň bol pondelok 9. júla 2001 a platba bola prijatá dňa 10. júla 2001, takže musela byť zadaná najneskôr dňa 9. júla 2001, a teda poistné splatné dňa 8. júla 2001 žalobca zaplatil včas.

30. Z výroku kasačnou sťažnosťou napadnutého rozsudku je zrejmé, že krajský súd zrušil rozhodnutie žalovaného v časti : poplatok z omeškania vo výške 0,2% z dlžnej sumy poistného na zdravotné

poistenie za obdobie od 24.02.1996 do 29.02.1996, od 01.03.2001 do 30.06.2001 v sume 77,17 eur sa mení na sumu 27,67 eur za obdobie od 01.03.2001 do 30.04.2001 a od 01.06.2001 do 30.06.2001 a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

31. S poukazom na obsah žaloby, bol správny súd povinný preskúmať zákonnosť žalobou napadnutého rozhodnutia v rozsahu žalobných dôvodov. Z výroku napadnutého rozsudku vyplýva, že krajský súd zrušil napadnuté rozhodnutie v časti týkajúcej sa poplatku z omeškania vo výške 0,2% z dlžnej sumy poistného na zdravotné poistenie, pričom o namietanom dlžnom poistnom za obdobie od 01.03.2001 ako aj o ďalších námietkach žalobcu nerozhodol vôbec. Na základe uvedeného možno konštatovať, že krajský súd nerozhodol o celom predmete konania.

32. Výrok rozhodnutia predstavuje najdôležitejšiu časť rozhodnutia. Musí byť preto určitý a konkrétny, aby nevznikli pochybnosti o tom, čo bolo predmetom súdneho konania. Absentujúci výrok, t. j. rozhodnutie krajského súdu len o časti predmetu konania má za následok jeho nezrozumiteľnosť a nepreskúmateľnosť.

33. Vo vzťahu ku kasačnej námietke žalobcu, že krajský súd sa v odôvodnení svojho rozhodnutia náležite nevysporiadal s námietkami obsiahnutými v podanej správnej žalobe, kasačný súd skonštatoval, že táto námietka je dôvodná.

34. Štruktúra odôvodnenia rozsudku je v priamej spojitosti so základným právom na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky. Ak súd pri odôvodňovaní svojho rozhodnutia nepostupuje spôsobom, ktorý záväzne určuje § 139 ods. 2 SSP, dochádza nielen k tomu, že rozhodnutie je nepreskúmateľné pre nedostatok dôvodov alebo pre ich nezrozumiteľnosť, ale aj k tomu, že základné právo na súdnu ochranu nie je naplnené reálnym obsahom. Odôvodnenie rozhodnutí dovoľuje účastníkom konania zistiť, ako súd v ich veci vyložil a aplikoval príslušné procesné predpisy a akými úvahami sa spravoval pri svojom rozhodovaní o veci samej. Riadne odôvodnenie rozhodnutia súdu tvorí súčasť spravodlivého súdneho procesu a zodpovedá základnému právu na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (nález Ústavného súdu SR sp. zn. II. ÚS 6/03 zo dňa 13. marca 2003).

35. Nedostatok riadneho odôvodnenia rozhodnutia, respektíve nesúlad odôvodnenia rozhodnutia s jeho výrokovou časťou je porušením práva účastníka na spravodlivé súdne konanie, lebo sa mu tým odníma možnosť náležite skutkovo aj právne argumentovať proti rozhodnutiu súdu v rámci využitia prípadných opravných prostriedkov a teda možnosť riadne konať pred súdom. V procesnej norme nie je síce priamo, *expressis verbis* uvedené, že odôvodnenie súdneho rozhodnutia musí zodpovedať výroku, avšak logicky je to jedna z nevyhnutných podmienok preskúmateľnosti a zrozumiteľnosti rozhodnutia súdu.

36. Kasačný súd v súvislosti s problematikou odôvodnenia súdneho rozhodnutia zároveň poukazuje na nález Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. III. ÚS 825/2016 zo dňa 28.02.2017, v ktorom ústavný súd konštatoval, že právo na riadne odôvodnenie súdneho rozhodnutia patrí medzi základné zásady spravodlivého súdneho konania, čo jednoznačne vyplýva z ustálenej judikatúry Európskeho súdu pre ľudské práva. Judikatúra tohto súdu síce nevyžaduje, aby na každý argument strany, aj na taký, ktorý je pre rozhodnutie bezvýznamný, bola daná odpoveď v odôvodnení rozhodnutia. Ak však ide o argument, ktorý je pre rozhodnutie rozhodujúci, vyžaduje sa špecifická odpoveď práve na tento argument (Ruiz Torija c. Španielsko z 9. decembra 1994, séria A, č. 303 - A, s. 12, § 29, Hiro Balani c. Španielsko z 9. decembra 1994, séria A, č. 303 - B, Georgiadis c. Grécko z 29. mája 1997, Higgins c. Francúzsko z 19. februára 1998).

37. Po dôkladnom preskúmaní kasačnou sťažnosťou napadnutého rozsudku, kasačný súd konštatoval, že krajský súd svoje rozhodnutie náležitým a dostatočne presvedčivým spôsobom neodôvodnil, keď sa dôsledne nevysporiadal s námietkami žalobcu obsiahnutými v správnej žalobe.

38. Neuniklo tiež pozornosti kasačného súdu, že v bode 20 rozsudku správny súd uviedol, že „Krajský

súd v Bratislave, ako súd vecne príslušný na konanie vo veci podľa ust. § 10 SSP, preskúmal napadnuté rozhodnutie a dospel k záveru, že žaloba nie je dôvodná“, skutočnosť ktorá je v rozpore s výrokom napadnutého rozsudku.

39. Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti kasačný súd rozsudok Krajského súdu v Bratislave zo dňa 27. júna 2017, č. k. 5S/315/15-26, podľa § 462 ods. 1 SSP zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Úlohou krajského súdu v ďalšom konaní bude vec opätovne prejednať v medziach podanej správnej žaloby (v rozsahu žalobných dôvodov) a následne rozhodnúť, pričom krajský súd bude povinný svoje rozhodnutie náležite a presvedčivo odôvodniť. Kasačný súd zároveň zdôrazňuje, že krajský súd je viazaný právnym názorom kasačného súdu (§ 469 SSP).

40. Vzhľadom k tomu, že kasačný súd napadnutý rozsudok Krajského súdu v Bratislave zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie, v súlade s ustanovením § 467 ods. 3 SSP krajský súd rozhodne aj o nároku na náhradu trov kasačného konania.

41. Senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v danej veci rozhodol pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 1. mája 2011).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.